

Günler Kısılırken

– GülsenTunçka · 27 Ocak 2015

Cesaretimden boşanmak mıydı bunun adı?

Bir türlü sabrımı terk edip
yoluna serilen ben olan, b/eni!

Taşların arasından ayıklayıpta toparlayamadığım
Rengim limon küfü mü, yoksa yosun yeşili miydi?
Sap ile samanı ayıramayan bahtım!

Ne çok güvelenmiştir, nezdinde şiirlerim
Tozlarının gözlerime kaçipta yaşarttığı..

Heyhat! Bu büyük bir acımasızlık
Sızlanarak kendine buz mevsimimsin dediğim.

Yoksa eksik kalıp sürdürmek miydi?
Yağmurun mevsimsiz yağması gibi, acımasız!
Günübirlik ayakları çıplak ve sen çamuruna belenen..

Günler kısılırken
Yokluğun benden, bir iyice uzaklaşsın artık
İsimsiz gezegenler uzaklığında!

Bundan sonra, bana değil sana
Kırağısı çalsın, zamanın heybet/siz duruşuna
Hemzeminin kararmış , kimin gam haddizatında?

Kışlarımın göç edip gönül vuslatını
Başka sıcak mevsimlerinde aramaksa!

Ara desin, sırma saçlı gönül meleğim
Keskin fısıltısında kulağıma
Birde
Beni sinem üzre öperek